

fra Udvalget i det andet Thing, forekommer mig nemlig at være meget dunkelt og svævende, og seer jeg hen til selve den Afgjørelse, som saaledes allerede tilbeels har fundet Sted ifjor, og som nu igjen iaar er foreslaaet, saa leder heller ikke denne til nogen bestemt og klar Opfattelse af dens egen Betydning. Man kunde opfatte denne Afgjørelse saaledes, at Tanken i den var, at det var vigtigt i vore aarlige Bevillingslove at skjelne imellem det, der maatte siges at være ordinært, o: den løbende aarlige Indtægt og Udgift, og Alt, hvad der laa udenfor dette, saaledes at man deelte Budgettet i et ordinært Budget, omfattende udelukkende de ordinære Resourcer og de der til svarende ordinære Krav, og et andet, hvor til man udfilte Alt, hvad der var ekstraordinært. Derefter vilde altsaa Alt, hvad der var ekstraordinær Indtægt eller Udgift, være at opføre paa den ekstraordinære eller supplementaire Bevilling — hvor man vilde putte den hen, blev et andet Spørgsmaal; hvor den nu staaer, seer den ud som en mindre Chineseff, der er sat ind i en stor; men dette var jo en Formsag, som man let kunde blive enig om, naar man først var bleven enig om Sagen selv — Dette kunde navnlig synes at være Meningen, naar man seer hen til, at Folkethinget, da det pludseligt ifjor troede at burde bevilge 100,000 Rb. ekstraordinært til Geværers Anskaffelse for at fyldestgjøre et formeentligt Krav fra Krigsministerens Side — den Post, som det jo senere gif saa uheldigt med, idet det jo er den, som har fremkaldt den saa bekjendte ulykkelige Bygning — strøg var paa det Reue med, at dette Beløb ikke burde staae som en løbende Udgift for Finantsaaret, men skulde bringes bort og sættes op som en Udgiftspost, der skulde afholdes indenfor Rinken, hvorfør det blev lagt i den omtalte Chineseff. Men iaar, da den samme Bevilling er vendt identisk tilbage, kun med en langt betydeligere Udstrækning, idet der bevilges Krigsministeren 1,207,000 Rb. ekstraordinært til Geværers Anskaffelse, har man derimod brudt med dette Princip, og man har

sat den paagjældende Sum op som en løbende Udgift for Aaret. En Sondring af ordinaire og ekstraordinære Beløb er altsaa dog ikke det, som man vil opnaae ved Posteringen i § 3. Tanken med denne har vel saa været at indskrænke sig til noget meget Mindre, men som det maaskee dog ogsaa kan være af Betydning at søge realiseret; man har maaskee ved denne Postering villet udsøndre, ikke de ekstraordinære Indtægter og Udgifter i og for sig, men derimod de ganske særlige, de, om jeg saa maa sige, illusforiste Indtægter og Udgifter, der kun bestaae i Formueomlægninger, altsaa de Indtægter, som fremstaae derved, at der i samme Moment mistes et aldeles tilsvarende Beløb paa Formuen, og paa den anden Side de Udgifter, som fremstaae derved, at der i samme Moment staffles en tilsvarende Forøgelse af Formuen eller, hvad der er identisk dermed, en Formindskelse af Gjælden tilveie. Det maa altsaa nærmest være dette, som man maa antage skal udgjøre den egentlige Betydning af den i § 3 foreslaaede særlige Postering under Reserveconden. Men, hvis dette er Tilfældet, da ville de ærede Herrer see, at man strøg her har gjort et Brud, og det et saa eclatant Brud som muligt, paa det nævnte Princip, idet man ikke har taget Afdragene paa Statsgjælden med ind under denne Reserveconds Conto, skjøndt de saa naturligtviis burde staae der, og ikke noget andet Sted. Jeg nævner dette for at tage et colossalt Beløb, som efter denne Opfattelse vilde være at ompostere paa en ganske anden Maade, end det hidtil har været posteret, men der vilde naturligtviis være mange andre lignende Rettelser at gjøre foruden. Jeg tillod mig saaledes igaar uforsigtigt at paavise, hvorledes der under Pensionerne og under Tilskudene til Invalidforsørgelsen findes meget betydelige Beløb, der aabenbart ere førte aldeles urigtigt i Linien, hvor de nu staae, og som vilde være at føre over til denne Conto. Men, mine Herrer, naar man vil stille noget Saadant op med Prætension paa, at det skal give Klarhed, men det saa ved nærmere Efterhyn opdages